

Önkéntes fiatalok a városunkért

Székelyhíd több pontját szépítették az Erasmus Plus program külföldi résztvevői

Nemzetközi Erasmus Plus ifjúsági cserét szerveztek Székelyhídon szeptember 8–14. között, harminc fiatal részvételével. Görög, lett, litván és magyarországi tinédzserek is jelen voltak az *ÉR Hangja* Egyesület csereprogramját teljesítő fiatalok között, akik a hét tevékenységi nap alatt az önkéntesség fogalmát tanulmányozták.

Az első napi bevezető foglalkozások között ott voltak az ismerkedés, névtanulást segítő játékok, az Erasmus Plus programot és a méltán megkapható YouthPass-oklevelet ismertető modulok, illetve a városnézés is. Utóbbi ebben az évben a témához illesztett fotóvadászattal gazdagodott: a fiatalok nem csak céltalanul nézelődve sétáltak Székelyhíd utcáin, hanem olyan helyekről, jelenségekről készítettek fényképeket, amiket szerintük önkéntes tevékenység által jobban lehetne tenni. Az összegyűlt képeket aztán bemutatták egymásnak az útra kelt vegyes csoportok, és a skála nagyon széles volt: a hirdetőtáblák vagy buszmegálló, a parkok és játszótérek állapotjavításától a környezeti szennyeződések megszüntetéséig számtalan javítanivalót találtak a fiatalok. Bár az egyhetes program első napjáról volt szó, a fiatalok arról az elszántságról adtak bizonyosságot, amellyel valós, szemmel látható változást akartak hozni a város életébe, hiszen végig többes szám első személyben fogalmaz-

Az öt országból érkezett fiatalok kielemezték az önkéntesség erősségeit, gyengeségeit, lehetőségeit és veszélyeit

tak bemutatóikban arról, hogy mire is lennének készek egy-egy adott helyzet javítása érdekében.

Mi az önkéntesség?

Ez a szemmel látható eltökéltség örömmel töltötte el a mindennapi programok vezetőjét, aki gondoskodott arról, hogy mind a gyakorlati, mind az elméleti foglalkozások zökkenőmentesen, eredményesen folyjanak le. A résztvevők az önkéntességet először elméleti

szempontból vizsgálták: bemutatták azt, hogy mi az önkéntesség helyzete saját országaikban, illetve hogyan látják ezt az Európai Unióban nemzetközi szinten. A helyzet-játék nemformális módszerével a vegyes csapatokban dolgozó résztvevők azt is kielemezték, melyek az erősségei, gyengeségei, lehetőségei és veszélyei (ún. SWOT-analízis) az önkéntességnek nemzetközi viszonylatban. Az elméleti foglalkozások alatt több alkalommal szóba került egy közös pont mindegyik

képviselt nemzet fiataljai között: egyhangúan megállapították, az oktatási rendszernek egyértelműen (nagyobb) szerepet kell vállalnia abban, hogy a gyerekek megismerjék az önkéntesség fogalmát, és elegendő tájékoztatást kapjanak az ilyen lehetőségekről a fiatalok összetettebb lelki-szellemi fejlődése érdekében. Ezekre a beszélgetésekre a „csúcspont” az a délelőtti tette fel, amikor a javarészt külföldi fiatalok belevetették magukat a keddi piaci áradatba Székelyhídon, hogy

az utca emberét kérdezzék arról, szerinte mi az önkéntesség, mi a lényege és miért fontos?

A csapatmunka örömei

A program harmadik napjától kezdve mind nagyobb szerepet vállalva próbálták ki magukat a lassan csapattá gyűrődött fiatalok. Első ízben a Dévai Szent Ferenc Alapítvány Gyermek Jézus-otthonában ragadtak kerti és tisztítóeszközöket, hogy szebbé varázsolják az őszi közeledtével az otthon kertjét és beltérét. Itt természetesen a gyerekekkel való játék sem maradhatott el. Amellett, hogy valós, hasznos segítséget tudtak nyújtani, nagy hatást gyakorolt rájuk a gyerekek közeledése, az az otthon körüli együttműködés lehetősége.

Másnap délelőtti szintén az önkéntes munka ideje volt. A résztvevők több nagy csoportba szegődve padokat festettek a város ezredévi parkjában, a foci-pálya kispadja-it szépítették egy helyi középiskolás osztállyal karöltve, és a Babeş utcai hosszú híd vaskorlátainak lefestését is bevállalták. Egyik helyszín sem kecsegtetett könnyű tennivalókkal, ám a csapatmunka öröme és a végeredmény elterelte a figyelmet a nehézségekről. A csereprogram ötödik napján könnyedebb fizikai munkákra vállalkoztak a résztvevők, szintén kisebb csoportokban, ez a nap ugyanis a közintézményekkel való együttműködés napja volt.

NEMET mondok a korrupciónak!

Versenyt hirdet az *ÉR Hangja* Egyesület: csatlakozz korrupcióellenes kampányunkhoz. Fiatal vagy és ötleted is van a korrupcióellenes harccal kapcsolatban? Írj cikket, forgass rövidfilmet, készíts rajzot, figyelemfelkeltő plakátot. Nem tudod, hogyan fogj hozzá? Jelentkezz október 10-éig egyesületünknek az erhangja1@gmail.com e-mail címen vagy keress bennünket a 0755-481491-es telefonszámon és mi megmutatjuk. Megtanulhatod, hogyan kell a média eszközeivel élni, hogyan működik egy videokamera, hogyan forgasd a tollat, hogy az hatásos legyen, hogyan állíts össze egy korrupcióellenes kampányplakátot online eszközökkel. Alkotásaidat mérlegre teheted, hisz október 20-a és november 10-e között az elkészült műveket bemutatjuk a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceumban. A témában jártas, hozzáértő zsűri ezek közül választja ki a három, általa legjobbnak ítélt díjazottat. Megteheted azt is, hogy a középiskola előcsarnokában az egyesület által elhelyezett Instagram-kerettel fotózkodsz, s azt feltöltöd valamelyik közösségimédia-felületre. Számítunk jelentkezésedre, ötleteidre és munkádra, hisz rólad van szó, a te jövődről és abba okosan, felkészülten te is beleszólhatsz, alakíthatod.

ÉR HANGJA

Hívogat az iskola, kapuja kitarva...

A székelyhídi középiskola jó úton halad afelé, hogy modern tanintézmény legyen

Szeptember 9-én minden óvodás és iskolás számára megkezdődött az új tanév (lásd írásainkat a belső oldalakon), ami 2020. június 12-én ér véget. A legfontosabb módosítás, hogy megszüntetik a februári félévközi vakációt, a második félév pedig a háromhetes téli vakáció (december 21. – január 12.) után kezdődik meg. Ennek következtében az első félév 15, a másod-

dik félév pedig 20 hétből áll. A tavaszi vakáció április 4–21. között lesz. Október 26. és november 3. között az óvodások és elemisek pihentető vakációra mennek. A végzős középiskolás diákoknak két, a nyolcadikosoknak pedig egy héttel korábban ér véget a tanítás. Az állami és egyházi ünnepek szabadnapjai változatlanul megmaradnak.

Családias hangulat Köbölkúton

A szüreti bál táncosai az újonnan varratott népviseleti ruháikban

Az idei focimeccset a nőtlenek nyerték meg

Szélvészként hajtanak az ügyességi és gyorsasági robikapafutam résztvevői

Az érköbölkúti családi nap előestéjét a szüreti mulatságra hívogató fiatalok tánca nyitotta meg. A táncosoknak új népviseleti ruhákat varratott erre a különleges alkalomra tíz támogató közreműködésével.

A szeptember 1-jei családi nap a vasárnap délelőtti ünnepi istentisztelettel vette kezdetét, melyen Dienes Sándor érköbölkúti születésű lelképásztor hirdette az ígét. Az istentisztelet keretében a gyülekezet az érszöllősi Dicsér együttes egyházzenei koncertjét hallgathatta meg. A délutáni programsorozat a sportpályán folytatódott, ahol a házások és nőtlenek közötti focibajnokságon az idén az utóbbiak kerültek ki győztesen. Ezt követte a Szélvész ügyességi és gyorsasági robikapafutam, amelyen Oláh Milán szerezte meg az első helyet, Kaszonyi Ákos lett a második és szorososan a nyomában, egy robikapányival lemaradva Kis Gábor nyerte a harmadik díjat. A verseny különdíját Szilágyi Péternek ítélte a közönség

a legszebb robikapáért. A programok a falu központjában folytatódtak. A színpadi programokat a helyi vezetők köszöntője nyitotta meg. Ezt követően a székelyhídi Zajgó néptáncscsoport előadásai szórakoztatták a közönséget, őket követte a helybéli kisiskolások műsora és a szüreti bálosok tánca. Az est egyik sztárja a helyi születésű Molnár Júlia színművésznő volt. A folytatásban az érköbölkúti Darabont Attila és kislánya előadásában közkedvelt sláger feldolgozásokat hallgathatott meg a zene iránt érdeklődő közönség. Eközben az est másik sztárvendége is megérkezett Krisz Rudolf popénekes személyében. Koncertje után az ünnepséget tűzijáték zárta.

A helyi Korona Egyesület és tagjai által szervezett sikeres családi nap a megyei és a helyi tanács hozzájárulásával, valamint a közösség anyagi támogatásának és összefogásának köszönhetően jöhetett létre.

DORMÁNY ANDREA, GŐDÉR MÓNIKA

Szórakozás, sport és zene a nagykágyai Családi Napon

Többféle élményben lehetett részük a nagykágyaiaknak a szeptember 7-i Családi Napon. A gyerekek aszfaltrajzkészítésben, futballmeccsen, bicikliversenyen, karikázásban mérhették össze ügyességüket az iskola udvarán. Az ő szórakoztatásukra jöttek Nagyváradról hozzánk a Zabhegyező

a B612 és a Táncmanók színes produkcióját, akik táncoltak egybekel mellett musical- (*Pál utcai fiúk*, *Álomutazók*) és filmzenére (*A nagy show-man*) is. A hangulatot remekül emelte sztárvendégünk, a mulatós popzenét játszó székelyföldi West Hotel együttes, végül retrózenéssel zárult a buli.

A gyerekek aszfaltrajzkészítésben, futballmeccsen, bicikliversenyen, karikázásban versengtek

Animátorok Egyesületének képviselői is, akik változatos játékok, kézműves foglalkozások által jártak kedvében a legfiatalabbaknak. A sok ugribugri után a gyerekek és szülei bográcsost vagy a zsenge csöves kukoricát falatozhattak.

Délután a felnőttek focimérkőzésén a nőtlenek legyőzték a házásokat.

Béres Csaba székelyhídi városvezető üdvözlő szavai után a színpadra egymás után léptek fel az előadók. Sárközi ugrós és csallóközi polgári táncokat adott elő az alföldi viseletben pompázó csokalyi Fényes Néptáncgyűttes, míg a székely ruhás Zajgó Néptáncscsoport felcsiki táncokat mutatott be. A közönség ezután szeretettel fogadta a Tini Dance Center,

A rendezvény megszervezését támogatta a Bihar Megyei Tanács Szociális és Közösségi Igazgatósága.

A. N.

Készül a bográcsos a falatozáshoz

Idén is a családok minden tagja örömmel kapcsolódott be a rendezvénybe

Visszatért hozzánk a Rednex

Nem tántorította el a svéd Rednex együttes a nyár eleji városnapok mindenkit megráfáló időjárása. Szeptember 13-án visszatértek városunkba, hogy elénekeljék sokunk gyerekkori kedvenc slágereit. Az egyre hűvösödő őszi estén a Royal Team együttes melegítette fel a hangulatot, majd utánuk színpadra lépett a várva-várt Rednex, akik fergeteges koncerttel kápráztatták el a sportpályán szép számban összegyűlt székelyhídi közönséget.

Önkéntes fiatalok a városunkért

Székelyhíd több pontját szépítették az Erasmus Plus program külföldi résztvevői

A kislagút egyik falára érmelléki táj, másokra az egykori vár makettjének látképe került

Így megtisztulhatott a helyi halász-vadász kiállítás, ahol a múzeum épületének felelőse az érmelléki tájjal kapcsolatos tudnivalókkal szórakoztatta a fiatalokat a kiállítótér takarítása alatt. Eközben a városi könyvtárban a nemzetiségileg vegyes összetételű munkacsoport a könyvtári dolgozók meglepetését élvezhette, akiknek hála ki-kí a saját anyanyelvén íródott, erre az alkalomra kinyomtatott verseket olvashattak, illetve azok magyar nyelvű fordítását izlelgethette. Minderre válaszul felolvasó flashmobbal tűntek fel a résztvevők a városközpontban, az olvasás népszerűsítése végett, ahol szintén a saját anyanyelvükön olvastak verset és prózát. A harmadik munkacsapat ez idő alatt nagy

feladatra vállalkozott: a városban általuk korábban kiszemelt két nagy falfelületet készültek megfesteni, amelyhez a terveket már előző nap előkészítették. Ennek megfelelően a helyi önkormányzat épülete melletti tömbházak alatt átvezető kislagútban az egyik falra egy érmelléki táj, a vele szemben állóra pedig az egykori székelyhídi vár református templomkertben található makettjének látképe került. Mindezek után a megmaradt energiáikat a fiatalok arra használták, hogy a helyi középiskola egy-egy osztályával megismerkedhesse, izelítőt adva nekik a nemformális oktatási módszerekből, olyan alaptémákat választva, mint a diszkrimináció, az önkéntes tevékenység és a nemzetközi kapcsolatok. Bár csak egy

A kerti csapatmunka öröme és a végeredmény elterelte a figyelmet a nehézségekről

órásukat kaptak a résztvevők, hogy lekössék az iskolások figyelmét, a napvégi kiértékelőn elmondták, fontosnak érezték, hogyha ennyi időre is, de kapcsolódási pontjuk legyen helyi fiatalokkal.

Az önkéntesség: család, kaland, gondoskodás, öröm, tudás

A munkán túl természetesen a kikapcsolódásra is jutott idő bőven. A nemzeti csoportok minden este hosszabb-rövidebb kulturális programmal örvendeztették meg társaikat, így volt Lettországról szóló kvíz, görög körtáncok és ételek, izletes litván cékla-leves és édességek, és persze a kellő romániai és magyar ízek sem maradtak ki a sorból.

A program záróeseménye egy nyilvánosan is meghirdetett önkéntes piknik volt a vá-

rosi parkban, amelyre mindenkit szeretettel és – a lassan közeledő hűvös őszi időhöz híven – meleg görög teával vártak. Miután az eseményre nem volt helyi érdeklődő, a fiatalok játszani, rajzolni kezdtek a zöldövezetben, illetve nagy méretű textilre egy szófelhőt hoztak létre, amelyre leírták, mit is jelent számukra az önkéntesség: család, kaland, gondoskodás, öröm, tudás, Ér hangja. Így tért nyugovóra a nap a réten, és zárult le az Ér Hangja Egyesület ötödik nemzetközi ifjúsági programja Székelyhídon, amelyet az Európai Unió Erasmus Plus programja támogatott.

BÍRÓ ORSOLYA

Egy könyv a városért, a térségért

Nagyvárad és Debrecen után Székelyhídon is bemutatta a nyár elején megjelent, *Nagyvárad krónikája* című könyvét dr. Kormányos László történész, a Petőfi Sándor Líceum történelem szakos tanára szeptember 14-én Szűcs László szerkesztő és Szabó Ödön történész közreműködésével.

Szűcs László köszöntötte azt a kevés számú érdeklődőt, aki megjelent a székelyhídi múzeum épületében a szombat délutáni könyvbemutatón. A szerkesztő a könyv sokak által várt megjelenését a legnagyobb Bihar megyei könyves vállalkozásnak nevezte méretében, a megírására fordított időben, témájában, anyagi ráfordításban, határon innen és határon túli fogadtatásában egyaránt. Majd megkérte a szerzőt, hogy foglalja össze a könyv megírásának történetét a debreceni Alföldi Nyomdában való megjelenéséig.

Kormányos László elmondta, hogy a '90-es években a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem egyik tanára, dr. Csucsuj István történész terelte a figyelmét az akkor még alig létező helytörténeti kutatások felé. A mesteri és doktori disszertáció megírásával halmozódtak a Nagyváradról szóló kutatási anyagok, melynek egyik eredményeképpen beleszeretett a megyeszékhely történetébe. Egy évtized munkája e könyv, de legmélyebb rétegei húsz évvel ezelőtti kutatómunka eredményei.

Kormányos László (középen) két évtizedet dolgozott Nagyvárad krónikáján

Szabó Ödön történészként a krónika műfaj választását azzal indokolta, hogy szerették volna elérni, hogy ne csak a szűk szakma olvassa a könyvet, ez a műfaj ugyanis nagyon pontos információkat is el tud juttatni az emberekhez. Az első ötlet után több történészt is felkért a munkára, de végül Kormányos Lászlón kívül mindenki visszalépett. Kötelességének érezte támogatni ezt az ügyet. Több budapesti kiadó hiábavaló megkeresése után nagyon fontos volt Szűcs László szerepe a könyv megjelenésében, partnerük lett a *Várad* folyóirat és a Holnap Kulturális Egyesület. Igazi profizmust tapasztaltak a debreceni Alföld Nyomda részéről, az ő érdemük, hogy minden egyes képanyag jogtiszta. Összesen 2018 kép pott helyet a kiadványban.

Szűcs László nem tartotta volna hazugságnak, ha a könyv címe *Nagyvárad és Bihar megye krónikája* lenne, hiszen a szerző nagyon sok ponton a kezdetektől érinti a megye különböző településeit, megjelenik Székelyhíd, Szentjobb, Nagyszalonta, Belényes a könyv lapjain. Kormányos László bevallotta, nem véletlenül, városunk prototípusa a vásárlást nyert regionális központnak, használhatóvá vált a Váradon kívüli középkori város fejlődésének bemutatására, így Székelyhíd számos helyen szerepel a könyvben. Ma meglepődünk rajta, de Belényesen valamikor a megye második legnagyobb katolikus magyar közössége élt.

Szabó Ödön szerint nem elhanyagolható érdeme a kiadványnak, hogy a román szakemberek is elismerik a szerző szakmai igényességét, elfogulatlanságát. Szerinte ez a könyv nem valaki ellen íródott, hanem a városért és a térségért. A magyarul tudó román olvasóközönség részéről megfogalmazódott annak az igénye, hogy román nyelvű fordítása is legyen. Szűcs László hozzáfűzte, hogy több erdélyi nagyvárosból érdeklődnek a könyv iránt, jelen lesznek vele a Marosvásárhelyi Könyvvásáron is.

Végezetül pedig a *Nagyvárad krónikájának* méltatói, képközpontú könyvről lévén szó, kiemelték a tipográfiában, borítótervben, tördelésben közreműködő szakemberek magas színvonalú munkáját.

JAGOS HELÉN

Jutalom jár környezettudatos cselekedetekért

Négy tonnányi elektromos hulladék gyűlt össze az idén másodszor szervezett ilyen jellegű akció során. Az érdeklődők szeptember első szombatján 10–18 óra között kereshették fel a parkolóban felállított gyűjtőpontot vagy vehették igénybe a hulladékgyűjtő autókat, amelyek a nap folyamán Székelyhíd utcáin, illetve a városhoz tartozó falvakon gyűjtötték össze az elromlott elektromos készülékeket.

A lakosok környezettudatos cselekedeteit a szervezők tombolaszélvényekkel jutalmazták, melyeket aznap este 19 órától sorsoltak ki. A szerencsés nyertesek közül Medve Károly és Beniamin Nan hajszárítót, Derecskei Judit és Kovács Adalbert mixert, Borozsnai Kristóf és Faragó Erik vasalót, Kiss Ibolya pedig mikrohullámú sütőt vihetett haza.

A szervezők ROREC Egyesület és a polgármesteri hivatal ezúton szeretnék megköszönni a lakosoknak, hogy hozzájárultak e nagymennyiségű elektromos hulladék összegyűjtéséhez, és ezáltal segítettek környezetünk megtisztításában.

CSORBA KINGA

Hívogat az iskola, kapuja kitarva...

A cégek az idei tanév végén is várják a kágyai végzősöket

Sok helyről gyűltek össze a szülők és diákok a tanévnyitó ünnepségre

A természeti adottságokkal is felszerelt, felújított **nagykányai líceum** szélesre tárta kapuit az érkezők előtt. Sok helyről gyűltek egybe a szülők és diákok, ezen a szeptemberi reggelen. Jöttek is egymás után: tanárok, helyi és megyei vezetők, cégek képviselői, rendfenntartók.

Karancsi Béla igazgató megnyitó beszéde után, Béres Csaba polgár-

mester szolt az egybegyűltekhez. Ostroveanu Ágota aligazgató román nyelven köszöntötte a meglenteket. A végzett diákjainkat váró vállalatok közül a Selina, a Bihar West Professional, az Isoplus képviseltette magát. Röviden, de tartalmasan felszólalt Szabó József, Bihar megye menedzsere is, majd a rendőrség képviselője intett óvatosság-

ra és a törvény tiszteletére minden résztvevőt.

Az új pedagógusok ismertetése és az osztályfőnökök bemutatása után, Balla Frigyes vallásnár beszéde zárta a tanévnyitó ünnepséget.

Ezek után a tanulók elfoglalták tantermeiket, a jól ismert zsongás visszaköltözött a falak közé.

B. F.

Megszépülve várta a csokalyi iskola kis diákjait

Csokalyon is kinyílt a **Fényes Elek Általános Iskola** kapuja a gyerekek és a szülők előtt. Idén a tanintézmény új vakolatot is kapott a székelyhídi helyhatóságnak és a városi líceum vezetésének köszönhetően, így méltón várta az iskola kis diákjait. A tanév Csokalyon 110 gyerekkel indult, melyből 42 gyerek óvodás és 68 gyerek kisiskolás.

Hála a jó Istennek vannak diákjaink, ügyes pedagógusaink és remé-

nyeink szerint ez a közeljövőben is így marad.

Meghívott vendégek is részt vettek a tanévnyitó ünnepségen: Székelyhídról Béres Csaba polgármester és Csuka József alpolgármester, a Petőfi Sándor Elméleti Líceum képviselőjében Barta Imre igazgató, Tokár Sándor helyi református lelképásztor, illetve Erdődi Endre görög-katolikus tiszteendő.

ERDEI IRÉNKE tanítónő

Idén a tanintézmény új vakolatot is kapott helyhatósági támogatással

„Az okosságnak és tudománynak drága voltára taníts meg engem...”

Jó a hegyközsézmiklósi iskolában lenni, ide járni

A gyerekek örömmel és kíváncsi tekintettel ballagtak szüleikkel a **hegyközsézmiklósi Toldy Általános Iskola** kapuja felé. Csoportosan vagy egyedül vagy éppen édesanya kezét fogva érkeztek, de hamarosan benépesült az iskola udvara. Mocsár László igazgató köszöntötte az egybegyűltek, majd Árus Csongor László helyi református lelképásztor tolmácsolta az Úr szavait a diákok és szüleik számára. „Az okosságnak és tudománynak drága voltára taníts meg engem, mert hiszek a te parancsolataidnak.” (Zsolt 119,66) – hívta fel a lelkész a figyelmet a tudás, a tanulás fontosságára ebben a világban, ami-

kor bármit elvehetnek az embertől, de a tudását nem vehetik el, az megmarad, elkísér.

Az igazgató kiemelte, számára nagyon jó érzés, mennyire várták a gyerekek, szülők, pedagógusok az iskolakezdést. Mikor év közben megáll az iskolaudvaron és hallja az osztályban folyó munka zaját, az páratlan élmény, ahogy lüktet az iskola, mint egy élő szervezet. Biztos jó volt a vakáció, jót tett, de rádöbbenhettünk milyen jó visszavágni ide, kedves iskolánkba. Mert jó itt lenni, jó ide járni – mondta az intézményvezető.

Kívánok minden kedves tanuló-
nak, pedagógusnak áldott tanévet!

BÉRES ANGÉLA

Új tanév, új játékokkal Érolasziban

„Hívogat az iskola, kapuja kitarva...” – szolt a felhívás az **érolaszi** óvodásoknak és iskolásoknak, akik ünneplőbe öltözöttek érkeztek szüleik, hozzátartozóik kíséretében, hogy részt vegyenek az új tanév kezdetét jelentő megnyitó ünnepségen.

A gyerekeket az óvónéni és a tanító néni fogadták, majd felsorakoztak az iskolaudvaron, a nagy gesztenyefa alatt. Kozma Sándor, a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum aligazgatója és jómagam

köszöntöttük az egybegyűltek, arra kérve és buzdítva a gyerekeket, hogy szorgalommal, kitartással és lelkesedéssel fogadják az új tanév kihívásait.

A lelkes gyereksereg izgatottan várta, hogy birtokba vehesse a szépen berendezett csoportszobákat és osztálytermeiket. A pedagógusok és a szülők közös munkáját dicsérendő, rendezett iskolaudvar, valamint használt gumiabroncsokból épült színes játszótér, kis traktorok és homokozó, új hinták,

frissen festett csúszda és mászóka várják, hogy szünetekben vagy egy-egy hosszú nap végén minden gyerek megtalálja a neki tetsző játékot. Ezenkívül még új hátsó kapuval is bővült az iskola udvara.

A 2019–2020-as tanévben Érolasziban 12 óvodás és összesen 25 kisiskolás fog a tudomány rögös útjain barangolni oktatóik segítségével és irányításával. Ehhez kérték a pedagógusok a szülőkkel való további együttműködést és segítséget.

NAGY MELÁNIA tanítónő

Használt gumiabroncsokból épült színes játszótér, kis traktorok és homokozó, új hinták, frissen festett csúszda és mászóka várják a szünetekben játszani vágyó érolaszi gyerekeket

Hagyományos tanévnyitó az infrastruktúráját építő és tanítási módszereiben újító Petőfiben

A diákok és szüleik a Zajgó Néptáncgyűttes táncát is megtekintették a tanévnyitón

Az intézmény főépületének az udvarán megtartott ünnepséggel indították a 2019–2020-as tanévet a **székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum** tizenhárom évfolyamának tanulói és szülei. A tanévnyitó legszimbolikusabb mozzanata rögtön a rendezvény legelején zajlott le, amikor a szokásoknak megfelelően a kezdő, előkészítő osztályos diákok a végzős, tizenkettedikes diákok által kézen fogva vonultak ki az udvarra. A megfelelően kiválasztott zenei aláfestés és a jelenlevő, több mint ezer személy bátorító tapsa fokozta a pillanat ünnepélyességét.

A bemondói szerepkört szokásosnak mondhatóan Orosz Otília zenetanárnő töltötte be. A kezdeti momentum után Olimpia Gherman aligazgató Alin Florin Novac Iuhás megyei főtanfelügyelő szavait tolmácsolta a közönségnek. Barta Imre igazgató beszédében üdvözölte az újonnan érkező és a végzős, távozó diákokat, megemlékezett a nyáron tragikus hirtelenséggel elvesztett kollégáról, Erdei Feri tanító bácsiról. Majd köszönetet mondott

mindazoknak, akiknek a segítsége révén épül az uszoda és az új óvodaépület, külön kiemelve a református egyház és a polgármesteri hivatal szerepét az építkezésekben.

Béres Csaba polgármester az alkalmazkodóképesség és az életre való felkészítés fontosságáról elmélkedett, majd hangsúlyozta: büszkén vallja, hogy az iskola jó úton halad afelé, hogy modern tanintézmény legyen, hiszen például az országban először itt vezették be az oktatás keretében használt legómódszert.

Oros Cosmin a városi rendőrség üzenetét tolmácsolta a tanévkezdés alkalmából a gyerekeknek.

A Béres Csilla és Czapp Hanna által felkészített helyi Zajgó Néptáncgyűttes rövid bemutatója után az egyházak képviselői kértek áldást az új tanévre: Antal Ciprian az ortodox, Kuglis Gábor a római katolikus, Rákosi Jenő pedig a református gyülekezet részéről.

Az ünnepséget az Oláh Katalin nevével fémjelzett Tini Dance Center táncosainak rövid műsora zárta.

CSERVID LEVENTE

Összefogással, odafigyeléssel érnek el eredményeket az érköbölküti iskolában

Megtelt az **érköbölküti** iskola udvara hétfő reggel gyerekekkel, szülőkkel, tanerőkkel, akik közösen, egymásnak örülve várták a megnyitót. Papp Mónika angol szakos tanárnő, kinevezett igazgató köszöntötte az egybegyűlteket, elmondta jó érzés végignézni a mosolygós gyermekarcokon, akik kipihenve, jó hangulatban kezdik az új tanévet. Öröm, hogy vannak, akik támogatják kis közösségünket, bíznak bennünk. Külön köszöntötte a kiscsoportosokat, az előkészítő-sőket, akik még félénken, de kíváncsian kezdik az óvodai, iskolai életet. Az első osztályosok új környezetben, a nagy iskolában folytatják tanulmányaikat. Az ötödik osztályosok életében is egy új fejezet veszi kezdetét, elköszöntek nyáron a tanító nénitől, aki eddig vigyázta lépteiket, most már az osztályfőnök gondjaira lesznek bízva, tantárgyanként más pedagógus fogja tanítani őket.

Felhívta a gyerekek figyelmét, milyen fontos, hogy itt vannak, itt lehet-

nek, itt most őket ünnepeltük. „Szív-ből örülünk a gyerekeknek és ne feledjék, elsődleges célunk felkelteni a tudás vágyát, megismertetni velük a tanulás szépségeit. Ez azonban csak közös munkával érhető el. Minden tanuló szeretnének tisztességre, becsületre kintartásra nevelni. Az iskolai kicsiny közösségünket törekedjünk aktív programokkal, élményekkel összetartani, fejleszteni” – mondta az igazgató. A szülőknek kintartást kívánt, hozzáátve, ne feledjék, összefogással és odafigyeléssel érünk el szép eredményt.

Köszönjük az I. osztályos diákok szüleinek a munkáját, akik azon fáradoztak, hogy minél szebbé tegyék gyermekeik számára az osztálytermet, példát mutattak mindenkinek. Fontos a jó kapcsolat a szülőkkel, mert így lehet maximalizálni a tanulás hatékonyságát.

Jó tanulást kívánunk minden tanulóknak!

B. A. Aktív programokkal, élményekkel lehet összetartani, fejleszteni az érköbölküti közösséget

Játékos matematatanulás legókkal

Több mint húsz **székelyhídi** kisiskolás ismerkedett meg a legóval, mint tanulási eszközzel a **LEGO**koska elnevezésű program keretében. A régiókban páratlan tábort a **Petőfi Sándor Elméleti Líceumban** szervezték meg szeptember első hetében.

A legóval való tanítás csak egy azon kezdeményezések közül, amelyek iskoláink folyamatos fejlődését hivatottak biztosítani korszerű oktatási eszközökkel – tudtuk meg a rendezvényt szorgalmazó Béres Csaba polgármestertől. A tábor szakmai vezetője, Oláh Katalin-Melinda helyi tanítónő az egész tanévben figyelni fog a legómódszer alkalmazására az oktatásban.

A program során a részt vevő 6–8 éves diákokat a felsőbb osztályosok segítették. Első lépésként a legómatek és az okostábla-alkalmazás megismerése volt a cél, ugyanakkor kialakultak az érdekes nevű csapatok is (Csapikapik, Legóbajnokok, Legóbarátok, Legócsapat, Legórobotok, Legóvarázs).

A gyerekek ezután az összeadással, bontással foglalkoztak az általuk készített szí-

nes táblákon a fehér és zöld legótyúkokkal, később mesebeli legóállatokat hoztak létre. Másnap a kisdíjak szöveges feladatokat ol-

dottak meg a legókockákkal és okostáblával. Megtudták, mit jelent az „ugyanannyi”, „két-szer annyi” és az „összesen”, majd játékos

alakzatokat formáltak a megépített legószívek köré. Végül kisfilmet is néztek a gyerekek a legó történetéről.

A szerdai napon a mennyiségek összehasonlítása, térbeli kiterjedése (hosszúság, szélesség) volt a középpontban, a tanulók legóhernyók és legóvonatok segítségével számoltak. A fénypontot viszont az a csintalan robotmehecske jelentette, amivel az Edelenyéről jött Kati néni (Kossuth Szabolcsné) varázsolta el a gyerekeket. A Szent Miklós Görög Katolikus Általános Iskola, Óvoda és Alapfokú Művészeti Iskola képviselőjében érkező pedagógus megmutatta a kicsiknek, miképpen lehet „utasítgatni” a mehecskerobotot, hogy az jobbra, balra, előre vagy hátra mozogjon a változatos pályákon.

A tábor végnapjaiban sem hiányoztak az ilyen játékosan tanító interaktív élmények, amelyekkel javul a gyerekek matematikai megértő képessége, közös tevékenységekben való készségeik és kreativitásuk. És ne feledjük: a legóval az egész tanévben gyakorolhatnak!

A. N.

A tábor fénypontja: bemutatkozik Kati néni csintalan robotmehecskéje

Sziasztok Pajtikák!

Vége a nyári vakációnak! Kezdődik a sulis! Ugye vártátok már, hogy újra találkozzatok az osztálytársaitokkal és a tanító nénivel? El sem tudom mondani, hogy mennyire örültem a sok rajznak és az írásaitoknak, amit nekem küldtetek. Ebből látszik igazán, hogy jó újra együtt, újra a suliban! Pajtikák, arra biztat-

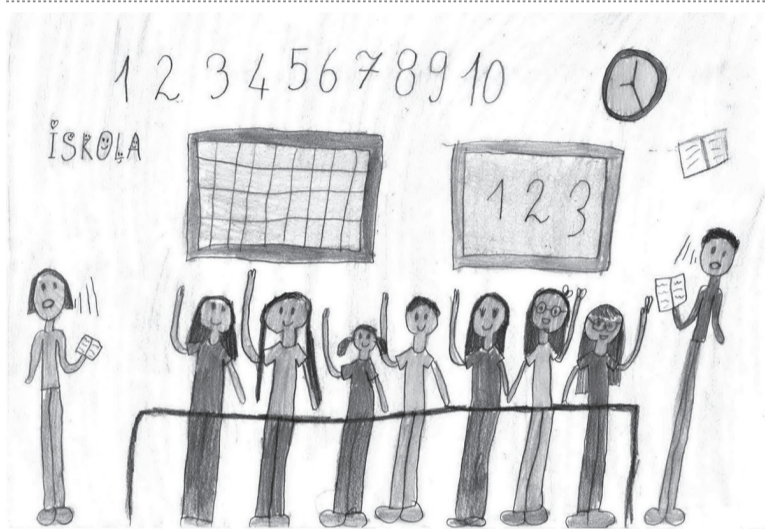
lak benneteket, hogy meséljétek el az őszi élményeiteket, milyenek látjátok az őszi színeit, a szép faleveleket, az erdőt, a parkot, rajzoljátok le, tanuljatok jól, s szorgalmasan!

Kovács Barbara *Fontos dolgok* című versével köszöntjük az előkészítő osztályba érkező kisdíjakokat!

KÓPÉ

KULCSÁR TAMARA (I. C SBS o.)

SZABÓ DÓRA-TÜNDE (I. C SBS o.)

SZILÁGYI JÓZSEF (III. E o.)

BÉRES ABIGÉL (I. C SBS o.)

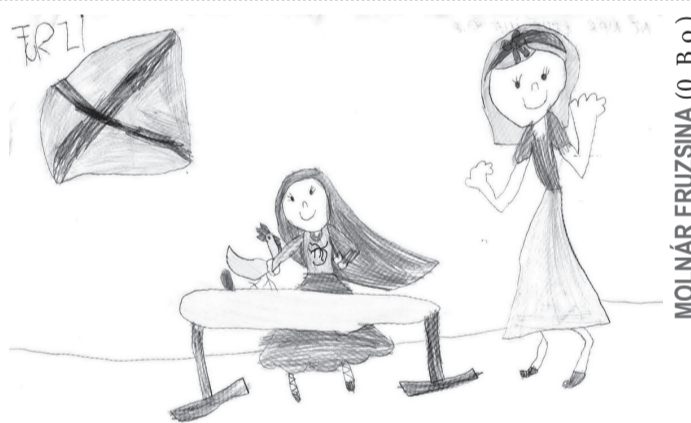
Fontos dolgok

KOVÁCS BARBARA

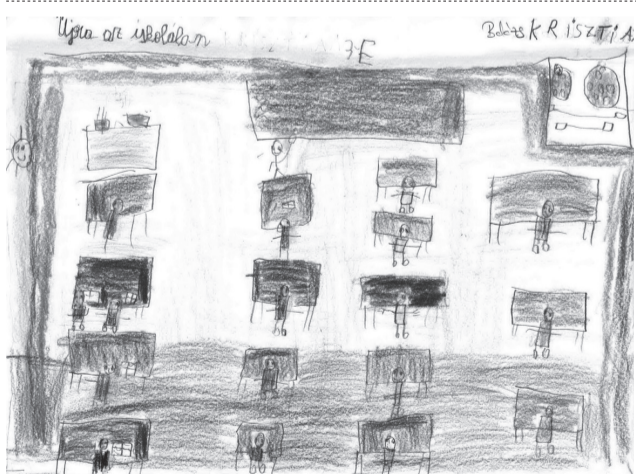
Mindenféle fontos dolgok jutnak az eszembe, hogy például az iskolában van-e medence? Szünetben szabad-e felmászni a fára, és van-e gesztenyefa, beállni alája, ha csak kicsit esik a langyos nyári eső, vagy lesz mindenkinél az udvaron esernyő?

Van-e ott kedves, ügyes dadus néni, aki majd segít a cipőmet bekötni? A tanító néni szeret majd engem? Ha jól tudom a leckét, megpuszilgat engem? Megfogja a kezem, ha sétálni megyünk? És az anyukám is eljöhet majd velünk?

A tanító néni az ölébe ültet? Ha nem tudok valamit, nagyon megbűntet? És ott is lesz szülinap, meg gyermeknap, meg móka? Lesz-e ropi, süti, meg mindenféle torta? Mi vár rám az iskolában, úgy szeretném tudni, legjobb volna mégis mindig itt maradni!

MOLNÁR FRUZZSINA (O. B o.)

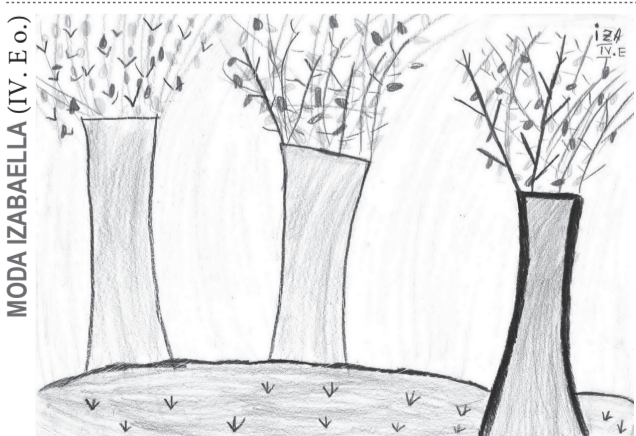
BALÁZS KRISZTIÁN (III. E o.)

SZILÁGYI KRISZTINA (IV. o., Csokaly)

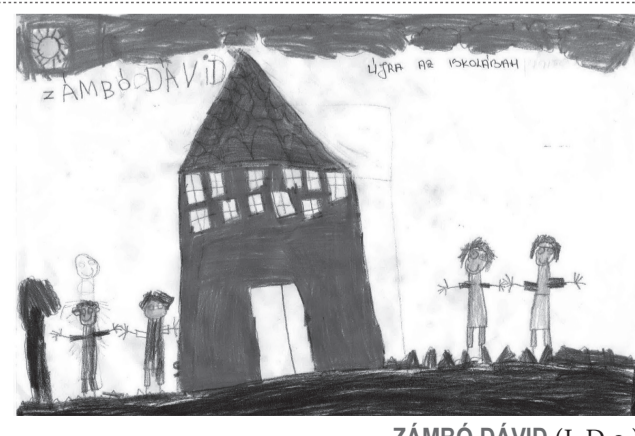
PAPP MILÁN (IV. o., Csokaly)

MODA IZABELLA (IV. E o.)

RÁKOSI JOHANNA (O. C SBS o.)

ZÁMBÓ DÁVID (I. D o.)

A népművészeti tábor a hagyományok és őseink tiszteletére tanítja a gyerekeket

Régi gyermekjátékokat készítettek a gyerekek Braun Ildikó, a helyi kézimunkázó csoport vezetője segítségével

A térség népi világát idézte fel a székelyhídi népművészeti tábor a résztvevő nyolcvan gyermek és harminc felnőtt számára, hogy megőrizze és átadja népi kincseinket a következő nemzedékeknek. Az idei évben is néptánc, népzene és népi játékok tanulásával teltek a tábor napjai a városi strandon augusztus végén. A résztvevők közül többen még csak most ismerkedtek a néptáncsal, de voltak visszatérők is. Azonban nem csak táncra volt lehetőség: a gyermekek saját kezűleg régi gyermekjátékokat készíthettek, barkácsolhattak, kipróbálhatták a „gólyalábakon” való járást, valamint a citerázás fortélyait is elleshették. Kisebbség és nagyobbak is talál-

Tanácskozás: többen még csak most ismerkedtek a néptáncsal, de voltak visszatérők is

maguknak elfoglaltságot, hiszen éppen az a szép a népi gyermekjátékokban, hogy mindenki megtalálja közülük a maga kedvencét. A picik számára a Debrecenből érkezett Horváth Zsuzsi foglalkozásvezető Ringató-foglalkozást, Szigeti Ibolya népi játszótérvezető pedig játszótérvezető tartott. A táncoktatás Debreceni Népi Együttes táncosai és Hercz Vilmos vezetésével valósult meg. Idén az egyik különlegességnek számított, hogy a táborban résztvevőknek alkalmuk volt felvonulni, valamint a helyi néptáncosoknak bemutatni a jól begyakorolt koreográfiáikat a Székelyhídra érkező debreceni virágkocsik ünnepelésén, egy életre szóló élménnyel gazdagítva a lelkes gyermekcsereget.

Csaba testvér gyermekei Gálospetriből, Nagyszalontáról, Nagyváradról érkeztek a

székelyhídiakhoz. A Budapestről, Csíkszeredából, Debrecenből, Hajdúbagaszról érkező felnőttek a székelyhídiakkal karöltve gondoskodtak a gyermekek felügyeletéről, oktatásáról és ellátásáról. Alkalmadtán szívesen részt vettek a táncban, játékokban, valamint a kézműves foglalkozásokban is.

Palczert Judit, a tábor szervezője kihangsúlyozta: a népművészeti tábor a hagyományok és az őseink tiszteletére tanítja a gyermekeket, de emellett hirdeti, népszerűsíti a helyi néptánc csoportok munkáját is. A helyi és környékbeli néptánc csoportok tagjai már a kezdetek óta részt vesznek a táborban, ők Béres Csilla tanárnővel, vagy Forgács Zsombor néptáncoktatóval, a nagyváradi Szigligeti Színház Táncművészével év közben is gyakorolnak.

A székelyhídi Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának tiszteletére szentelt római katolikus templom búcsúján a résztvevő gyermekek mindenki nagy örömeire bemutatták a táborban tanultakat. Ez volt a tábor zárómomentuma.

Az idei rendezvény sem valósulhatott volna meg támogatók nélkül: Béres Csaba, a város polgármestere, aki személyesen is betekintést nyert a táborozók tevékenységeibe; a falubeli Fényes Néptánc csoportot felkaroló Tokár Sándor, a csokalyi református egyházközség lelkipásztora; a Petőfi Sándor Elméleti Líceum és Barta Imre igazgató, aki az iskola tantermeit nyitotta meg a foglalkozások előtt, Kojerné Dobi Éva, valamint Papp József a Scola Nostra Egyesület képviselőjében.

NAGY ANITA

A gyerekek a templombúcsún mutatták be a táborban tanultakat mindenki nagy örömeire

Köszönet a virágkarnevál közreműködőinek

Sajtótájékoztatón köszönték meg mindazok munkáját, akik határon innen részt vettek az idei virágkarnevál szervezésében, lebonyolításában.

„Hisszük azt, hogy csakis az önk partnerségével lehetünk eredményesek” – állt a két nyel-

ven nyomtatott Nyitott Ablak Európára emléklapon. Az Érmellék öt települése (Bihar, Biardiószeg, Biharfélegyháza, Paptamási és Székelyhíd) polgármestereinek partnersége mellett elismeréssel méltatták városunkból Csuka József alpol-

gármester és Fekete Katalin kulturális referens munkáját, nem megfélemlítve a virágkocsikat kísérő Tini Dance Center, a Zajgó Néptánc csoport és a népünnepélyről tudósító ÉR Hangja Média csoportról sem. A szeptember 10-i sajtótájékoztatót

Pásztor Sándor, a Bihar Megyei Tanács és Pajna Zoltán a Hajdu-Bihar Megyei Önkormányzat elnöke, valamint Pető Dalma, megyei tanácsos tartotta a székelyhídi múzeum Szent László aulájában.

ÉR HANGJA

reuma

mama szemében mindig áldozatok voltunk
hajnalban megtömte a fűrészpóros kályhát
elkészítette az uzsonnát kivasalta a ruhákat
azt szerette volna hogy jobb jövőnk legyen
a húgyszagú kocsmáknál meg a szalagnál
mert megette a fene már ezt az egészet

fájt a jobb térde
nem tudott templomba menni
a reuma meg az időváltozás elkoptatott
benne minden porcot
pedig ő szerény gondviseléssel
becsületesen nevelte fel a gyermekeit
azt a keveset is beosztotta ami volt
reggeli kakaós kávé mellé bundáskenyér

azóta kinéz ha egy alakot lát elmenni
a belső szoba ablaka előtt
ha hallja a kavicsokat ropogni a kerekek alatt
ha a kutya ugat
nyílik az utcaajtó
bejön a halál

tükörkép

találkoztam zsigánéval
a bagó megint
lógott az ujjai közül
odaemelte a szájához
mint egy sebeit nyalogató macska
szívta fújta kiköpte
a nyelvére ragadt dohánydarabokat
minden káromlást
ami már csiklandozta
nyelöcsövében a görcsöt
már nem tudott lenyelni
miatta egy korty vizet sem
pedig tudhatná
kegyelmes lenne vele is ha

halogatás

minden reggel a nap előtt kelek
felveszem a szagos ruhát a vastag cipőt
friss tejet fejek átszűröm kimérem
kimosom az edényeket
az ebéd nem kezd el föni magától
a konyha koszos marad
a tojástart gyorsan összeszedem
senki nem ad enni a tyúkoknak
tíz malac visít a kutya ugat
jöttek a tejért
rohanok
elveszem a pénzt
az udvart senki nem sepi fel
a tehénzsar nem szedi fel magát
a család éhes enni akarnak
undorodok a tejtől
leszaladok a boltba
ti fröccsöt isztok az öreg pálinkázik
most vasárnap van
nem tudok templomba menni

Kulcsár Edmond

(sz. 1998, Nagyvárad)

Tanulmányait a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Karán kezdte, jelenleg a Partiumi Keresztény Egyetem magyar-angol nyelv és irodalom szakos hallgatója, a 2019-es Kortárs hangon irodalmi pályázat harmadik helyezetteje. Publikációs jelentek meg a Várad, a Székelyföld, a Helikon és a Zempléni Múzsza irodalmi folyóiratokban, a KulTer.hu portálon.

„Kágya az én boldog világom”

Beszélgetés dr. Kecskeméti István gyermekpszichiáterrel, a foglalkozásterápia népszerűsítőjével

Az ódon kastélyok falai titkokat rejtene. Néha kibogozhatatlanok, máskor átlátszóak ezek a titkok. S titkokat rejt minden ember, némelyik kibogozhatatlan titkokat. Az emberi elme titkait fürkésze töltötte majd egész életét dr. Kecskeméti István, nemzetközileg elismert gyermekpszichiáter, a romániai gyermekpszichiátria egyik úttörője. S hogy mi köze a két dolognak egymáshoz? Kecskeméti István több mint tíz éven át igazgatta a nagykágyai kastélyban működő neuropszichiátriai betegségben szenvedő gyermekek otthonát. A kastély 1895-ben épült, Pongrácz Vilmos alakította át, a család birtokába házasság révén került klasszicista stílusú kúriát, amit 1820-ban Lónyay József császári és királyi kamarás építtetett Kágyán. A kastélyban ma is szociális intézmény működik. A Pongrácz család 1944-ig élt Nagykágyán. A ma Ausztriában élő Pongrácz Vilmos és Kecskeméti István barátok, e barátság kezdetét is hadd fedje titok. Székelyhidra együtt érkeztek, az 1947-ben már Budapesten született gróf és az idén még gyógyító 84 éves orvos, aki mosolyogva fedi fel hosszú élete „titkait”s nosztalgiával mondja: „Kágya az én boldog világom”

– Az orvostudományok miatt éppen ezt az ágat választotta?

– Hétéves koromig pap akartam lenni, nagyon katolikus családban nőttem fel. Aztán jött a háború, kamasz évek, és hirtelen összedőltem a világ, a világom. Szüleim elváltak, apámat munkatáborra ítélték, minket kilakoltattak, és valahonnan kezembe került egy könyv: *Pszichológia*. Anyám meg is jegyezte: „Na, ez hiányzott neked!” Mivel „osztályellenségek” lettünk, nem volt helyem csak az egészségügyi középiskolában. Azt sikeresen elvégeztem. Ez idő alatt az összes zsebpénzemet Freud, Adler, Jung antikváriumban fellelhető könyveire és az akkoriban kapható *Ziarul știintelorra* költöttem, meg persze olcsó cigarettára, mert ez vele járt. Aztán jöttem az egyetemi évek, ott ismertem meg leendő feleségem, aki munkatársam is volt egy éven át. Hogy kérdésére is válaszoljak, az ember titkait fürkészzük – ezért választottam így –, ahogy egyre többet tudunk, mintha csak emelkednénk, egyre távol a látóhatár.

– Temesváron született, tanulmányait is ott végezte, az egyetemet szintizessel. Adódik a kérdés: miért Nagykágya?

– Nagykágyára hívtak. Feleségemmel, az én Pusámmal, 1961-ben Poklisára (Păclișă) költöztünk. A Pogány család kastélya, a 18 és fél hektáros park a Hátszegi medencében, itt működött Kelet-Európa legjobb felszerelt, legmodernebb gyermek ideg- és elmeorvosi osztálya. Sikeres évek, sok munka, kutatás, jó csapat, sok harc az itthon még alig-alig elismert szakmáért (1959). Huszonnégy óra leforgása alatt osztályellenségből igazgató lettem, amikor az intézményt pár év alatt nemzetközileg elismert szintre emelő kollégám hirtelen jött, végzetes betegségben elhunyt. A minisztérium emberei a kórház fekvési számának növelésével nyugtattak, ami az addig elért eredmények hátrányára lett volna. Kitar-

Kecskeméti doktor: kevély voltam, de sohasem gyáva vagy fellengzős

tartam a nemleges válasz mellett, sőt azt mondtam, hogy vagy maradok igazgató, vagy legyen, amit ők akarnak. Választottak, kilencven ágyat és új igazgatót, nekem pedig nem volt tovább maradásom. Nem tudtam elnézni, ahogy tönkreteszik a több éves munkát... csakánnyal mentek neki a labor márványasztalainak. Egy teherautónyi bútorral, utánfutónyi könyvvel, ölemben Tigrissel, a cicánkkal 1968. április 28-án megérkeztünk Nagykágyára.

– Milyen volt a fogadtatás?

– A kastély kapujában várt a párttitkár és az intézmény alapítója, aki érkezésünk előtt, levélben közölte, nincs szüksége a fogyatékkal élő gyermekek gondozó menhelynek igazgatóra és orvosra. Arra emlékszem, hogy jófajta székelyhídi barackpálínkával fogadtak. Első munkanapunkon panaszoikat (reklamációkat) kivizsgáló csapat érkezett Nagyváradról, ottlétünk alatt először és utoljára. Első dolgom volt, a két pártra szakadt, ott dolgo-

zó, egymással hadban álló vádaskodókat, jelentgetőket leállítani. Hadba szálltam feletteseimmel, akiknek nem tetszett, hogy nem vagyok párttag, én viszont embertelennek

tartottam a kastély homlokzatán éktelenkedő feliratot: „MENTHETLEN sérült gyermekek menhelye”. A homlokzatról lekerült a vörös csillag, a felirat, ám vele együtt a grófi címer is, ami a padlás egyik sarkában kapott helyet. Az ürességet pótolandó, gipsz és cementből készített védjegyet, az Aszklépiosz orvosi pálcájára tekeredő kígyó mai napig az épület díszé.

– A nem túl biztató kezdet után hogyan alakultak a mindennapok?

– Kitűnő emberek vettek körül, a munkában nagy segítségemre volt feleségem. A gyógyításba bevezetők a foglalkozásterápiát. Minden

Munkánknak híre ment, Svédországban volt olyan kórház, ahol alkalmazták Kecskemétiék foglalkozásterápiáját. Gyakran voltak vendégeink az ország egyetemi tanárai, minden nagyobb tudományos értekezleten jelen voltunk, tagja lettem az egészségügyi minisztérium elmeorvosi bizottságának. A menhelyből kórház lett.

gyermeknek egyénre szabottan beállított és pontosan betartott napi- és heti rendje volt. A feletteseim, látva a jó munka eredményét elnézőek voltak, nem kellett kötelezően jelen lennem a havonta összehívott gyűléseken. Hamarosan híre ment remek konyháknak, ha felesek érkeztek a fővárosból, azt tudakolták, mi van az étlapunkon. Az ajtó

mindig nyitva állt. Fontosnak tartottam, hogy bármikor, bárki jön, mindent rendben találjon, az otthon ragyogott a tisztaságtól. A kicsiknek létesítettünk egy óvodát, a nagyobbaknak, elsőtől a negyedik és ötödiktől a nyolcadik osztályig külön részleget biztosítottunk, velük a tanfelügyelőség által fizetett tanítók foglalkoztak. Pszichológussal, munkaterapeutával, játékközvetítővel, gyógytornásszal, gondozókkal bővült a személyzet kerete. Munkánknak híre ment, Svédországban, volt olyan kórház, ahol alkalmazták Kecskemétiék foglalkozásterápiáját. Gyakran voltak vendégeink az ország egyetemi tanárai, minden nagyobb tudományos értekezleten jelen voltunk, tagja lettem az Egészségügyi Minisztérium elmeorvosi bizottságának. A menhelyből kórház lett. Nyugodtan, boldogan éltünk, aztán becsapott a villám. Apám harmadszor nősült, Nyugat-Németországban kezdett új életet, én így ismét „osztályellenséggé” váltam. Hamarosan menni kellett, ilyen közeli, külföldön élő hozzátartozóval Romániában senki nem lehetett igazgató.

– Ez lett volna a következő kérdés, de ha már a válasz is megvan...

– Nemrég megkérdeztek tőlem: „Másképp csinálnád?” (*Mosolyogva folytatja.*) Szó se róla! Kevély voltam. De gyáva soha! Kevély voltam, de sosem fellengzős.

– Akkor azt kérdezem, mi a titka annak a nyugodt derűnek, ami csak úgy árad önből?

– Erre két szó elég: humorérzék és kíváncsiság. A jó értelemben vett kíváncsiság.

RUPÁRCSICS JUDIT CSILLA

Az egykori nagykágyai Pongrácz-kastélyban ma is szociális intézmény működik

